

תת"ע 6214/12/13 - אסעד אמארה נגד מדינת ישראל - תביעות תעבורה חוף

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6214-12-13 מדינת ישראל נ' אמארה
תיק חיצוני: 10250323234

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקש (הנאשם): אסעד אמארה
נגד
המשיבה (המאשימה): מדינת ישראל - תביעות תעבורה חוף
החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה.

ביום 5/2/2014 נשפט הנאשם ונגזר דינו בנוכחותו. עיון בפרוט' הידני שנהג באותה תקופה, מלמד כי הנאשם היה מיוצג, אם כי שמו של הסניגור לא צוין, עקב השמטת קולמוס כנראה. בפרוט' סימון ס' כסניגור, ותכני דבריו של האחרון לעונש, ולאחר מכן, מסומן נ' ובאים דברי הנאשם לעונש, בטרם מתן גז"ד.

כך שבניגוד לנטען בבקשה, הנאשם לא נשפט בהעדרו.

אשר לבקשה לחשב את הפסילה ממועד גזר הדין.

בבקשה יש ערוב בין תוקף צו הפסילה האוסר על הנאשם לנהוג ברכב, לבין חישוב הפסילה. הסניגור טוען, כי על יסוד הוראת סעיף 42 לפק' התעבורה, יש לחשב את הפסילה, מיום גזר הדין, מכיוון שבגזר הדין, בית המשפט "לא הורה אחרת", כאמור בהוראת החוק. ולא היא.

הוראת סעיף 42 לפק' התעבורה שני פנים: הפן האחד, מהותי, והוא עוסק בתוקף צו הפסילה האוסר נהיגה; הפן השני, הוא טכני, והוא עוסק בחישוב הפסילה.

הוראת סעיף 42 (א) לפק' עליה מסתמך הסניגור בחישוב הפסילה, לא דנה בצד הטכני של חישוב הפסילה, כי אם בצד המהותי של תוקף הפסילה, תוך שהיא מבהירה, כי צו הפסילה תקף, לאמור, גם אם לא מבוצעת הפקדת רישיון כדין, אסור לנאשם לנהוג ברכב החל ממתן גזר הדין, אלא אם נאמר אחרת ע"י ביהמ"ש, ולא נאמר אחרת.

מנגד, הוראות 42 (ב) + (ג) לפק' התעבורה, עוסקות בצד הטכני של הפסילה, ומבהירות, כי הפסילה מצטברת לפסילה קודמת (42 (ב)), ואילו תקופות לא יבואו במניין חישוב תקופת הפסילה (42 (ג)).

דרכי ההפקדה וחובת ההפקדה המוטלת על הנהג שנפסל רישיונו, מנויות בתקנות 556 ו- תקנה 557 (א) לתק' התעבורה.

תקנה 556 (א) מחייבת נהג שנפסל להפקיד את הרישיון בבית המשפט בו נפסל; ותקנה 557 (א) הנוגעת לנדוננו, קובעת כי נהג שנפסל יפקיד את רישיונו "אף אם רישיונו אינו בר תוקף אותה שעה".

עד כאן ההוראות הנורמטיביות ומכאן לנדוננו.

כאמור, הנהג נפסל בנוכחותו, לאחר שביצע עבירה של נהיגה ברכב כשרישיונו פקע (ראו גם הטיעונים לעונש). עקב הפקיעה לא החזיק הנאשם ברישיון תקף.

בגזר הדין חויב הנהג בהפקדת תצהיר לאימות העדר רישיון הנהיגה כתחליף הפקדה (תקנה 557 (ב) לתק' התעבורה) על מנת שמניין תקופת הפסילה יחל. למרות זאת, עד היום, בחלוף כמעט 10 שנים, לא בוצעה הפקדה כדין של הרישיון.

זאת ועוד, הסניגור צירף לבקשתו אישור סטטוס משנת 2022 חלף אישור סטטוס עדכני ממשד הרישוי. מכל מקום, עולה ממנו, כי לנאשם פסילות רבות בהן גם מנהליות של משרד הרישוי, בהן לא בוצעו הפקדות כדין. יש לבצע את כל ההפקדות כדין.

בנסיבות מצטברות אלה, לא ניתן לקבל את הבקשה והיא נדחית.

יצוין, כי התצהיר שצורף רק עתה, אין בו כדי להועיל. על מנת שתחושב הפסילה, יש להגיש אישור סטטוס עדכני בצירוף תצהיר עדכני על העדר רישיון והסיבה לכך כשבאישור יופיע ביצוע ההפקדות הקודמות כדין.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים.